

انسان همیشه نسبت به موسیقی از خود واکنشی احساسی نشان می‌دهد که گاهی به صورت حرکات فیزیکی نمود پیدا می‌کند که شاخص‌ترین این واکنش‌ها حرکاتی است موزون و گاه نمادین که به آن «رقص» می‌گویند. در اروپا خنیاگرانی که غالباً «لوت» می‌نواختند در سفرهای دائمی خود از نقطه‌ای به نقطه دیگر، شرایط را برای تفریح و سرگرمی مردمان هر سرزمینی فراهم می‌ساختند. آنها اغلب با نواختن آهنگ‌های رقص که از زادگاه خود یا از دیگر سرزمین‌ها فرا گرفته بودند، مردم را به رقص و پایکوبی وامی‌داشتند. آنها با تغییر ریتم، آهنگ‌های رقص را که از هر سرزمینی فرا گرفته بودند، می‌نواختند و روح تازه‌ای به آنها می‌بخشیدند. خنیاگران کم‌کم بر این نکته واقف شدند که می‌شود دو یا سه رقص را با کنتراستی خوش‌آیند به یکدیگر پیوند داد. برای نوازندگان دیگر مهم نبود که رقصی با ریشه آلمانی پس از رقصی که اصالت ایتالیایی داشت، بیاید یا رقصی از فرهنگ اسپانیا در پی رقصی برخاسته از فرانسه. برای مدت‌ها تغییر یک رقص به رقصی دیگر فقط از طریق تغییر ریتم حاصل می‌شد که اغلب ملودی و مایه‌ای واحد داشتند.

برای اولین بار یک لوت‌نوازِ فرانسوی به نام «گولتیه» (Gaultier) مجموعه‌ای منتشر کرد که شامل آهنگ‌های رقص متفاوت با ملودی‌های خاص خودشان بود. وی این مجموعه رقص‌ها را «سویت» (Suite) نامید. سویت در لغت به معنای «رشته» یا «ردیف» می‌باشد که در ایتالیا آنرا «پارتیتا» (Partita) می‌نامند. بعدها رقص‌های دیگری نیز به سویت اضافه شدند که «آلماندو» و «ساراباند» از این جمله بودند.

پس از شکل‌گیری فرم سویت، آهنگسازان زیادی به نوشتن این فرم روی آوردند. باخ آهنگساز بزرگ آلمانی از این دسته بود که شش سویت مشهور او برای ویولنسل به لحاظ تنوع تکنیک، پر محتوا بودن و بیان روانش در نزد نوازندگان از محبوبیت خاصی برخوردار می‌باشد. این سویت‌ها برای سازهای دیگری نیز تنظیم شده‌است.

نشر «نای و نی» این افتخار را دارد که اولین بار تنظیم این سویت‌ها را برای ویولن به چاپ می‌رساند.

Six Suites

for violin solo

Suite I

J.S.Bach (1685-1750)

Prelude

The image displays the musical score for the Prelude of Suite I by J.S. Bach, arranged for violin solo. The score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The music consists of ten staves of notation. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp, and a common time signature. The notation features a series of eighth-note patterns, often beamed in pairs, with various articulations such as slurs and accents. The piece concludes with a double bar line and a final sharp sign on the bottom line of the tenth staff.

The image displays ten staves of musical notation for guitar, arranged vertically. The music is written in a treble clef with a key signature of two sharps (D major). The notation includes various rhythmic patterns, slurs, and fingerings. The first staff begins with a treble clef and a key signature of two sharps. The music consists of eighth and sixteenth notes, often beamed together. There are several slurs over groups of notes. The second staff has a 'b' (basso) marking above it. The third staff has a '#' (soprano) marking above it. The fourth staff has a '#' (soprano) marking above it. The fifth staff has a '#' (soprano) marking above it. The sixth staff has a '#' (soprano) marking above it. The seventh staff has a '3' (triple) marking above it. The eighth staff has a '0' (open string) marking above it. The ninth staff has a '0' (open string) marking above it. The tenth staff ends with a double bar line and a final chord marked with a circled 'C' and a '0' (open string) marking above it.

The image displays a page of musical notation for a piano piece. It consists of ten staves of music, all in a single system. The key signature is two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 3/4. The music is a single melodic line with various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. There are several dynamic markings, including 'V' (fortissimo) and 'f' (forte), and some accidentals like sharps and naturals. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.